

A KÚRIA
mint felülvizsgálati bíróság

Kfv. II. 37. 617/2013/5. szám

A Kúria a Dr. Szelezsán Róbert ügyvéd (**cím**) által képviselt **Felperes neve** (Felperes címe) felperesnek a Dr. ... szervezeti képviselő által képviselt Országos Környezetvédelmi, Természetvédelmi és Vízügyi Főfelügyelőség (1016 Budapest, Mészáros u. 58/a.) alperes ellen környezetvédelmi ügyben hozott határozat felülvizsgálata iránt indult perben, a Kecskeméti Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 2013. május 14. napján kelt 7.K.27.432/2013/6. számú jogerős ítélete ellen a felperes által 9. sorszám alatt benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán alulírott napon tartott tárgyaláson meghozta az alábbi

í t é l e t e t:

A Kúria a Kecskeméti Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 7.K.27.432/2013/6. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 20.000 (húszezer) forint felülvizsgálati eljárási költséget.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az államnak - külön felhívásra - 70.000 (hetvenezer) forint felülvizsgálati illetéket.

Az ítélet ellen további felülvizsgálatnak helye nincs.

I n d o k o l á s

A felperes a ... hrsz.-ú területen 2009. november 8. napjáig az Alsó-Duna-völgyi Környezetvédelmi, Természetvédelmi és Vízügyi Felügyelőség (a továbbiakban: elsőfokú hatóság) által kiadott K4K7153/04 számú engedéllyel rendelkezett. Az elsőfokú hatóság megállapította, hogy a felperes 2011. december 31. napjáig érvényes műszaki üzemi terv (a továbbiakban: MÜT) alapján továbbra is folyamatosan végzi a bányászati tevékenységet, ezért 2011. október 27. napján kelt 85886-1-2/2011. számú határozatával a felperest teljes körű környezetvédelmi felülvizsgálat elvégzésére és benyújtására kötelezte. A felperes fellebbezése nyomán eljáró alperes az elsőfokú határozatot 2012. március 30. napján kelt 14/6307-3/2011. számú határozatával - a teljesítési határidő megváltoztatása mellett - helybenhagyta. Határozatának

indokolásában hivatkozott a környezet védelmének általános szabályairól szóló 1995. évi LIII. törvény (a továbbiakban: Kvt.) 73-76.§-aira, 78-80.§-aira, valamint a környezeti hatásvizsgálati és az egységes környezethasználati engedélyezési eljárásról szóló 314/2005.(XII.25.) Korm. rendelet (a továbbiakban: Korm.r.) 1.§ (1) bekezdésre, 11.§ (3) bekezdésre és 3. mellékletének 19. pontjára.

Az elsőfokú bíróság az alperes határozatát jogszerűnek értékelve a felperes keresetét elutasította. Ítéletének indoklása szerint az alperes által hivatkozott jogszabályhelyek helyes értelmezése alapján megállapítható, hogy a felperes esetében akkor is előírható környezetvédelmi felülvizsgálat elvégzése, ha a korábbi engedély már lejárt. Az alperes nem kerülhette meg a jogszabály kötelező előírását, nem tekinthette úgy a felperes helyzetét, mintha korábban engedélye nem lett volna, mintha részéről új bányászati tevékenység kezdődne.

A jogerős ítélet ellen előterjesztett felülvizsgálati kérelmében a felperes az elsőfokú ítélet és a közigazgatási határozatok hatályon kívül helyezését kérte. Álláspontja szerint az elsőfokú ítélet jogsértő, mert ellentétes a hatályos Korm.r. rendelkezéseivel, mivel a 3. melléklet 19. pontja szerint ún. előzetes környezeti vizsgálat az új bánya létesítése esetén a 25 hektár feletti méretnél kötelező, míg ennél kisebb területű bánya esetében a hatóság mérlegelheti a kötelezés elrendelését. Miután a felperesi bányászati tevékenységet maga a hatóság is úgy értékelte korábban, hogy nem jár jelentős környezeti hatással, a hatásvizsgálat elrendelésétől el lehetett volna tekinteni. Hangsúlyozta, hogy miután nem rendelkezik környezetvédelmi engedéllyel, mert az előző jóval korábban lejárt, nincs is mit meghosszabbítani. Hivatkozott arra, hogy a hatóság mintegy tudomásul vette azt a tényt, miszerint környezetvédelmi engedély nélkül tevékenykedik. Álláspontja szerint az alperes jogértelmezése ellentétes más, azonos szintű hatóságok gyakorlatával. Ennek alátámasztására csatolta a Tiszántúli Környezetvédelmi, Természetvédelmi és Vízügyi Felügyelőség Gyulai Kirendeltség 60.272-002/2011. számú tájékoztató levelét, melyben a Korm.r. alapján más ügyfélre és homokbányára vonatkozóan levezetésre került, hogy azon tevékenység nem engedélyköteles, a környezetvédelmi előírásokat a hatóság a bányakapitányság eljárásában, mint szakhatóság kívánja érvényesíteni.

Az alperes felülvizsgálati ellenkérelmében az elsőfokú ítélet hatályában fenntartását kérte. Álláspontja szerint miután a felperes a környezetvédelmi engedély lejártát követően is folytatta bányászati tevékenységét, a teljes körű felülvizsgálatot is le kell folytatnia, és a környezetvédelmi hatóságtól az engedély meghosszabbítását kell kérnie.

A felperes felülvizsgálati kérelme nem alapos.

A Kúria a jogerős ítéletet a felülvizsgálati kérelem keretei között vizsgálta felül a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: Pp.) 272.§ (2) bekezdése és a Pp. 275.§ (2) bekezdése alapján.

A Kúria álláspontja szerint az elsőfokú bíróság helyesen megállapított tényállásból helytálló következtetésre jutott az alperesi határozat jogszerűségével kapcsolatban, döntésével és indokaival a felülvizsgálati bíróság egyetért.

A Kúria a felülvizsgálati kérelemben foglaltakra tekintettel az alábbiakra mutat rá.

A Korm. r. 11.§ (3) bekezdése - visszautalva a Ktv. 73-76.§-aira és 78-80.§-aira - a tevékenység folytatása esetén előírja az ellenőrzés folyamatosságát is. A folyamatosan végzett tevékenység jellegéből következik, hogy azt nemcsak annak megkezdésekor, vagy módosítása esetén, hanem az engedély lejártára tekintettel is ellenőrizni kell (Korm.r. 1.§ (1) bekezdése). A fentiek szerint tehát a felperes téved, amikor arra hivatkozik, hogy az engedélye lejártakor sem kellett annak meghosszabbítását kérnie, mivel a tevékenysége nem tervezett bányára vonatkozik.

Ugyancsak téves az a felperesi álláspont, miszerint nem lehet a lejárt engedélyt meghosszabbítani. A felperes ugyanis egyfelől nem hivatkozhat saját mulasztására, másfelől miután a tevékenységet folyamatosan végezte, bár az engedély hatálya lejárt, az annak meghosszabbítására való jogszabályi előírás, így a kötelezés elrendelhetősége is fennmaradt.

A Kúria észlelte a jogszabályi rendelkezés pontatlanságát, de azt a jogértelmezés keretén belül feloldhatónak értékelte. A felperes a hatóságnak a mérethatárra és a környezeti hatásra vonatkozó mérlegelési lehetőségére való hivatkozása azért nem foghatott helyt, mivel a hatóság csak a környezetvédelmi felülvizsgálat után benyújtott dokumentáció ismeretében lesz abban a helyzetben, hogy mérlegelje a tevékenység környezeti hatásainak súlyát.

Minderre tekintettel a Kúria a jogerős ítéletet a Pp. 275.§ (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

A pervesztes felperes a Pp. 270.§ (1) bekezdése folytán a felülvizsgálati eljárásban is alkalmazandó Pp. 78.§ (1) bekezdése alapján köteles az alperes jogi képvisellel felmerült felülvizsgálati eljárási költsége megfizetésére, melynek összegét a Kúria a 32/2003.(VIII.22.) IM rendelet 3.§ (3) és (5) bekezdése alapján állapította meg a felülvizsgálati eljárásban kifejtett munkára tekintettel.

A pervesztes felperes Pp. 78.§ (1) bekezdése és a 6/1986.(VI.26.) IM rendelet 13.§ (2) bekezdése alapján köteles a tárgyi illetékfeljegyzési jog miatt le nem rótt felülvizsgálati illeték

viselésére, melynek összegét a felülvizsgálati kérelem előterjesztésekor hatályos, az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 50.§ (1) bekezdése alapján állapította meg a Kúria.

Budapest, 2013. december 11.

Dr. Tóth Kincső s.k. a tanács elnöke, Dr. Rothermel Erika s.k. előadó bíró, Dr. Buzinkay Zoltán s.k. bíró